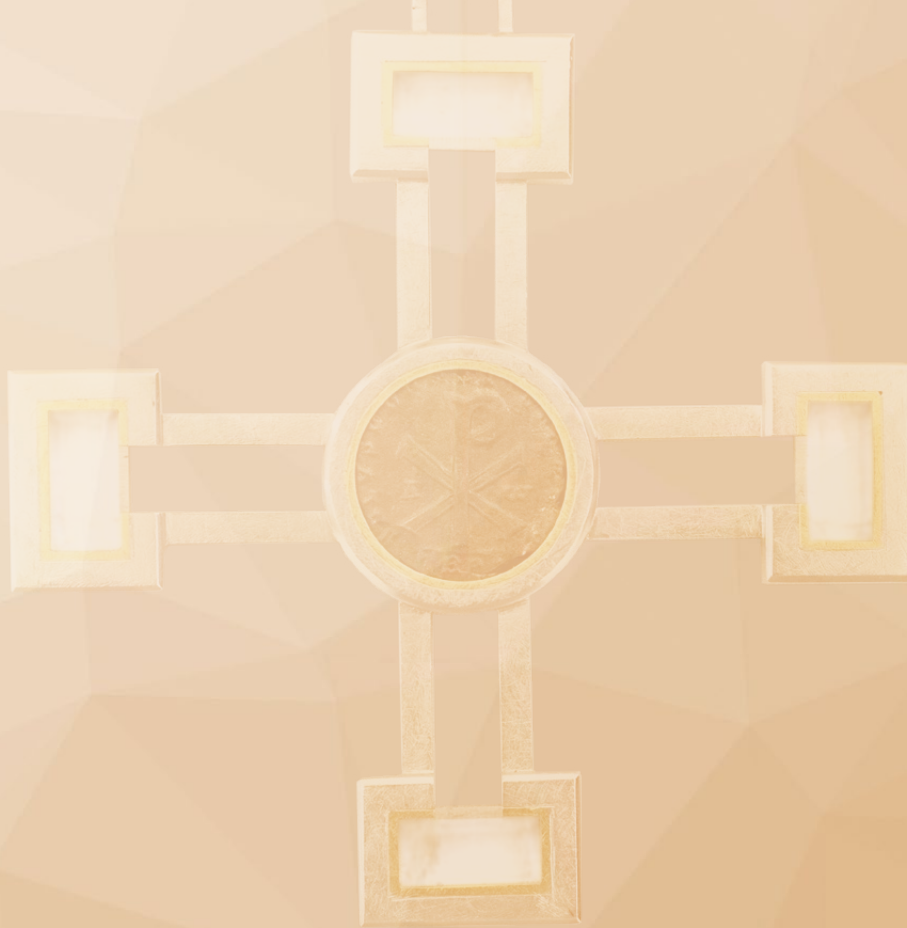

OBRATITE SE – RAZMIŠLJAJTE DRUKČIJE: KRALJEVSTVO NEBESKO JE BLIZU!

Pastirska poslanica za korizmeno vrijeme 2026.
dr. Georg Bätzing, biskup Limburga

Initiativübersetzung in kroatischer Sprache

DRAGA BRAĆO I SESTRE U VJERI!

Živimo u zahtjevnim vremenima – u to nema sumnje. Navike, strukture i životni okviri koji su nam bili poznati i davali nam sigurnost dolaze do svojih granica ili su već izgubili svoju oblikovnu snagu. I to ne pogađa samo pojedine dijelove našega života; gotovo sva područja zahvaćena su dubokim promjenama. Društvena povezanost, koja se osobito temelji na međusobnoj solidarnosti, slabi. Politička klima, kao i povjerenje u sposobnost parlamentarne demokracije da oblikuje budućnost, nalazi se u krizi. Klimatska ugroženost i rastući utjecaj umjetne inteligencije traže budnu pozornost i odlučno djelovanje. A i u crkvenom životu već dugo vidimo više prekida nego novih početaka.

Uzroci za to ne leže samo u slici Crkve koja ne ulijeva povjerenje – u što i sebe izričito ubrajam. I sama vjera u Boga već je dugo dovedena u pitanje. Neki u vezi sa svim tim pojavama govore o promjeni epohe, o iznimnosti kakva u novijoj povijesti nema presedana. Tko se onda može čuditi što su mnogi ljudi – a među njima i brojni vjernici – zbunjeni, nesigurni i opterećeni strahom od budućnosti? Što nam je, dakle, činiti? Kako pronaći zaokret, barem ondje gdje još možemo nešto oblikovati, ako očito staro više ne nosi i ne može se jednostavno popraviti ili obnoviti?

KAD NEŠTO ZAVRŠAVA

Kraj i početak idu zajedno. Za Isusa je završetak proročkog djelovanja Ivana Krstitelja očito bio poticaj da i sam nastupi i počne naviještati evanđelje. „Od tada“, piše u Evanđelju po Mateju (Mt 4,17; Mk 1,14–15), „Isus poče propovijedati: Obratite se! Jer se približilo Kraljevstvo nebesko.“ Na početku korizme taj se poziv svake godine iznova čuje. Poziva nas da četrdeset svetih dana shvatimo kao darovano vrijeme u kojem možemo rasti u vjeri i učiniti vidljivim da po Isusu živimo otkupljeni i oslobođeni. U Isusovu prvom javnom nastupu prepoznajem dvije perspektive koje nam i u krizama našega vremena mogu biti orijentir. Prvo: strah je loš savjetnik kada je riječ o promjeni stavova, a još više načina života. Prijetnje i apokaliptični scenariji ljude prije paraliziraju nego što ih pokreću.

Rijetko se tada nešto doista mijenja. Isus, naprotiv, poziva velikom i privlačnom vizijom: Kraljevstvo nebesko je blizu. Ono dolazi. Ubrzo će ljudi shvatiti da je s Isusom već započelo. Njegova riječ i njegovo držanje podižu ljude iz njihove ukočenosti. Dotiče bolesne i oni ozdravljaju. Okuplja siromašne i u životu zakinute te im, u Božje ime, vraća nadu. Isus živi ono što govori – on sam postaje znak nade o kojoj propovijeda.

Prevedeno u našu situaciju, to za mene znači: ne želim se stalno dati oblikovati prorocima nesreće našega vremena. Ne želim zatvarati oči pred stvarnošću, ali želim svjesno tražiti dobre vijesti koje bude pozornost i daju hrabrost, jer pokazuju da dobra sjemena niču ondje gdje se ljudi usuđuju riskirati. Ne želim samo tražiti nadu – i onda je često bolno ne nalaziti – nego želim i sam širiti nadu, zajedno s mnogim drugima koji se nadaju. Želim se držati Isusa, sasvim konkretno: razgovarati s njime u molitvi i njegovu ljubav prema Bogu i ljudima uzeti kao mjerilo. Kraljevstvo nebesko je blizu – to je srž radosne vijesti koju trebamo naviještati u Isusovu tragu.

MIJENJATI VLASTITO MIŠLJENJE JEST UMJETNOST

Druga perspektiva, koja nam može pomoći u vremenu epohalnih promjena, sadržana je u pozivu na obraćenje. Grčka riječ 'metanoieite', kojom evanđelja prenose Isusovu propovijed, otvorena je različitim nijansama značenja. Najčešće se prevodi: „Obratite se i činite pokoru.“ No, ona može značiti i: „promijenite svoj način razmišljanja“, ili: „razmišljajte drukčije“. To mi se čini osobito poticajnim. Kada navike i obrasci mišljenja dolaze do svojih granica, kada se poznato raspada i završava, tada je vrijeme za novo razmišljanje. Priznajem: promijeniti vlastito mišljenje često nam je jednako teško kao i promijeniti duboko ukorijenjene navike ponašanja. Smijem li vas pitati: kada ste posljednji put promijenili mišljenje o nekom važnom pitanju? Kako je do toga došlo? U vezi s kojom ste temom promijenili perspektivu? I tko ili što vas je na to potaknulo? U proteklim mjesecima stekao sam nove uvide zahvaljujući drugima. Odnose se na to da se stanje vjere i Crkve, koje često s pravom žalimo, može promatrati i drukčije nego što smo navikli. O tri takva uvida želim vam ukratko progovoriti.

1. Teolog Paul Zulehner ponovno je upozorio na posljedice dubokog preokreta vjere i Crkve u sekularnom okruženju, koje još nismo do kraja shvatili. Ako danas više nije sudbinski zadano vjeruje li netko ili ne, nego sve više ovisi o osobnoj odluci pojedinca, tada bismo morali prestati mjeriti današnja kretanja jučerašnjim mjerilima. A to još uvijek često činimo, primjerice kada kao mjerilo uzimamo cjelokupno stanovništvo i govorimo koliko je „još“ kršćana u našoj zemlji. Za mene novo razmišljanje ovdje znači: da ne vjeruju svi u Boga, da ne ispovijedaju Isusa kao Spasitelja i da se ne osjećaju pripadnima Crkvi – to je zapravo razumljivo. Je li u Isusovo vrijeme bilo drukčije? Ne svjedoče li biblijski tekstovi o tome kako Božja milost djeluje u obraćenju pojedinaca? Za mene je svaka osoba koja danas vjeruje – čudo Božje milosti. Osvrnimo se oko sebe: Bog čini svoja čuda među nama, vrlo konkretno.

I SEKULARIZACIJA IMA SVOJE GRANICE

2. Već nekoliko godina postoje i iskustva koja idu u suprotnom smjeru od stalnog rasta sekularizacije. Svakoga tjedna, kako mi pripovijeda jedan svećenik naše biskupije, javljaju se ljudi koji se zanimaju za vjeru, žele se ponovno vratiti u Crkvu ili prijeći na katoličku vjeru. U razgovorima s njima otkrivaju se različiti motivi i putovi, a ti susreti često snažno ohrabruju pastoralne djelatnike. Nedavno sam se, u susretu s mladima, iznenadio jer nisu potvrdili moju pretpostavku da ih vjera i Crkva ne zanimaju ili da ih ne doživljavaju kao vjerodostojne. Među svojim vršnjacima i na društvenim mrežama otvoreno se govori o duhovnosti i osobnoj vjeri. To im je zanimljivo i pomaže im nositi se s brojnim izazovima svakodnevice. To me podsjeća na riječi kardinala iz Marseillea. Već se godinama u Francuskoj tisuće ljudi pripremaju za krštenje u vazmenoj noći. Traže orijentaciju i pronalaze je u vjeri Crkve. A odgovorni još uvijek ne znaju točno kako je do tog obrata došlo. Kardinal Jean-Marc Aveline iskreno priznaje: „Držali smo ulazna vrata Crkve otvorenima, ali mnogi su ušli kroz prozor.“ Kako je dobro znati da Duh Božji puše gdje hoće (usp. Iv 3,8). Možda i nama pomaže da naučimo drukčije gledati ondje gdje vjera raste.

CRKVA – MALA, POKREтна I DOSTUPNA

3. Crkve i kapele oblikuju lice naših sela i gradova. Često su povijesne građevine koje podsjećaju na značenje vjere i zalaganje mnogih naraštaja prije nas. No, iskrena bilanca pokazuje i to da se moramo suočiti s pitanjem očuvanja ili napuštanja nekih crkvenih zgrada. Mnoge više ne možemo ispuniti životom, a njihovo održavanje nadilazi mogućnosti župnih zajednica. To su bolni procesi, koji su i u našoj biskupiji prisutni već godinama. U tom me je svjetlu nedavno dirnuo jedan drukčiji primjer. U frankfurtskoj četvrti Niederrad, usred novonastalog Lyoner Quartiera, ekumenski je otvorena tzv. Tiny Church – mala, pokretna crkva veličine 7x2,5 metara. Najmanja kuća u tom novom gradskom dijelu odgovor je na pitanje kako Crkva želi biti prisutna među 7.000 stanovnika toga modernog naselja s velikom fluktuacijom i mnogim jednočlanim kućanstvima. Nekada bi se u novoj četvrti izgradila crkva i župni centar. Ovdje su se odgovorni pitali: kako možemo biti tu za ljude? Što odgovara ovom mjestu? Eksperimentirali su: susreti u unajmljenom lokalu, razgovori i kratki duhovni poticaji na ulazu u supermarket. Pokretni, osobno prisutni, otvoreno pozivati – bez skrivenih namjera. Božićno slavlje mladih uz osvjetljenu malu crkvu u ponoć. Novo razmišljanje i stjecanje iskustva kako doista biti Crkva među ljudima i u susretu s njima.

ONO ŠTO U KRALJEVSTVU BOŽJEM JOŠ NIJE OSTVARENO

„Obratite se! Jer se približilo Kraljevstvo nebesko.“ Draga braćo i sestre u vjeri, tim nas pozivom Gospodin potiče da veliku Božju budućnost s ljudima i sa stvaranjem shvatimo kao poticaj za život danas. U osobnom životu, ali i u zajedničkoj odgovornosti za Crkvu i društvo, usmjerimo pogled na ono što još nije ostvareno u viziji evanđelja: veće povjerenje u Boga, više pravednosti, istinski mir i pomirenje, međusobno poštovanje te brigu za malene, slabe i siromašne.

U tome nam može pomoći spremnost da zajedno zauzimamo nove perspektive, budimo osjetila i usuđujemo se na nove misli. Pred nama je šest tjedana do Uskrsa – sveti dani obraćenja i pokore, koje današnja zborna molitva naziva darovanim vremenom. Molimo stoga: Gospodine, „udijeli nam po njihovoj pro-

slavi milost da napredujemo u spoznaji Isusa Krista i snagom njegova otkupiteljskog djela učinimo vidljivim život iz vjere“.

Za vas i sve koji su s vama povezani zazivam obilje Božjega blagoslova u ime + Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Limburg, na Prvu korizmenu nedjelju 2026.

Vaš biskup

IMPRESSUM

Bistum Limburg

Körperschaft des öffentlichen Rechts (KdöR)

vertreten durch den Generalvikar Dr. Wolfgang Pax

oder die Bischöfliche Bevollmächtigte Prof. Dr. Hildegard Wustmans

Umsatzsteuer-ID: DE 201 066 117

Bischöfliches Ordinariat | Roßmarkt 4 | 65549 Limburg

06431 295-0 | info@bistumlimburg.de | bistumlimburg.de

Kontakt

Katholische Kirche Bistum Limburg

Personalmanagement und -einsatz

Gemeinden von Katholiken anderer Muttersprache

Roßmarkt 4 | 65549 Limburg

06431 295-191 | a.schumann@bistumlimburg.de | bistumlimburg.de

© Bistum Limburg, 2026

KATHOLISCHE
KIRCHE
BISTUM LIMBURG